

דקנה וחדר וקנה דברי הפל' אין צריך לבקרה. דקא רבי יוחנן לא
אמר לרוב לבקרה חלף משום דלענין קניית חדש הוא: ואיכא דאמרי
בו מפני דכי יש לו וקנה דברי הפל' צריך לבקרה. דקא רב הונא
לא אמר אין לרוב לבקרה חלף דקנה וחדר וקנה דליפסא חדוש כלל חלף
יש לו וקנה דליפסא חדוש מודה הוא ^{היה} ^{אח}
דלרוב: בין פה ובין פה. בין פה
לו בין פהין לו כווליל ולא קנה
כראשונים ושקשו קנה לרוב לבקרה:
לא כר' מאיר ודא ברבי יהודה.
דאפילו רבי ויודע לא פליג חלף
גיש לו וקנה חלף דקנה וחדר וקנה
לא: דמסקא ארשא שרשון. לימ"ן
ממדת סמים וחס ליה לזבל: השתא
מיהא רעה היא. שמחבלת כבולח
של פנה זו ומבכר רוב דין חלמה:
ועל השוכן שהיא משין הרעה. וקרן
הטוב והמטיב: מאי הוא. פגון
דאשכח מליכס: שיש יסדיח. סארע
חלף וקלוט ויכוס ונד ולחמר שלפס
ימים חס לא קלט פני סריו וחין
תפלה מועלת: שיש יהא פנדה. סלח
תעבר חשתו ונד חתר ויכוס פוחת
לותרו של רשון ודומה לדג של יש
ששמו סנדל הכי אמרין במס'
נדס (דף סו:) סנדל דומה לסנדל

מכילל דכי קנה וחדר וקנה דברי הפל' אין
צריך לבקרה וא"ד אמר רב הונא לא שנו
אלא שלא קנה וחדר וקנה אבל קנה וחדר
וקנה אין צריך לבקרה ור' יוחנן אמר "אפילו
קנה וחדר וקנה צריך לבקרה מכלל דכי יש
לו וקנה דברי הפל' צריך לבקרה מיתבי בנה
בית חדש ואין לו פיוצא בו קנה פלים חדשים
ואין לו פיוצא בהם צריך לבקרה יש לו פיוצא
בהם אין צריך לבקרה דברי ר"מ ר' יהודה אומר
בין פה ובין פה צריך לבקרה בשלמא ללישנא
קפא רב הונא פר"מ ורבי יוחנן פרבי יהודה
אלא ללישנא בתרא בשלמא רב הונא פרבי
יהודה אלא רבי יוחנן דאמר כמאן לא פר"מ ולא
פרבי יהודה אמר לך רבי יוחנן הוא הדין דלרבי
יהודה קנה וחדר וקנה נמי צריך לבקרה והא דקא
מיפליג בגיש לו וקנה להודיעך בחו דר"מ דאפי'
קנה יש לו אין צריך לבקרה וכל שפון קנה וחדר
וקנה דאין צריך לבקרה וליפלגו בקנה וחדר
וקנה דאין צריך לבקרה להודיעך בחו דר'
יהודה * כח דהתיקרא עדיף ליה:

אל יש ומתחלתו ונד חס חלף סנדל מלך לאדם ששטר את חבירו
וקחזיר לותרו לחוקיו: ופי מהצנ. תפלה לזכר לפינו בתוך ארבעים
יום וחלף בדקר פלוי כהזרעה תפלה: הכי גרסינן משפחת לה
דמכניח פגון שהזרעו שניכס צנת אחת: כל היכי דדרשת ליה
דחיי קרא. מדריש לתוך משמעות:
מסיפיה דרישיה מדריש. מי שפון
לבו בטוח בני משמוע רעה לא
יכיל: בדברי תורה פתיב חשבו
לדס מפחד תמיד שמה תשתפח
ממנו שמתוך פה הוא מחזיר לשנות
תמיד: תנו רבנן. פן עזאי חמרפ
דחמר פתים ככניסתו ופתים
בליחלתו: לית לו פה. ויכר בעלמו
שלא יפסע או חס פשע פניו חל ויכנס
במקום ספק: בי בני. בית המקדש:
מתותיה. חפירה סמים נופלים
לתוכו ובני חס רוחלים על גבי
תקרה שעל גבה: פחד אברהם.
פדועו סקזיק אחד או פנים וזה
פיה סקזיקו עד מאס ולא: היינו
דברי אחא. דבני אודוי סבולחתי
לשלוס: שאין דופן של בני אדם
וכו. פלומר לא חס לנה לעסק
כרפואות חלף לבקש רחמים:
התפודו

גה א (מיוי פיי מולי
ברכות סנג עסק
כו) טושי' אורי' סימן
רנג סעיף ג:
נו ב ג מיוי' שס הלכה ד
(סנג שס) טושי' ע
לוי' ס' רנג סעיף ד:
נו ד ה מיוי' שס הלכה
[כג] כה סנג שס
טושי' אורי' סימן רל
סעיף ה:
נח ו מיוי' שס הלכה כ
טושי' שס סעיף ג:
נח ז מיוי' שס ס' כה
טושי' שס סעיף ד:
ס ח טושי' י"ד סימן
סלו סעיף ה:

[ועי' סוכין עב:
כ"ה ב: קדושין
ס: גיטין מח:
עד: חולין נח.
נדס נט:]

[יבמות קכ"א:
חולין מג:]

[נדס ס' כה:
לח. ע"ש

סלס קיב

ישעיה לג
ישעיה נב:

לעיל יט.
כחכות ח:
ישעיה ה

ר"ק סה.
שמות כה

[פי' על זה כתב רש"י
כ"ה ב: ד"ה התורה ועי'
כ"מ פ"ו מה"כ ה"ה]

כראשית ל

[ועי' תוס' סנהדרין כב.
ד"ה ארבעים]

ויקרא יב

[לקמן סג סנהדרין עב.]

משני כח

חיוב ג

הגהות הגר"א

[6] גמ' (דל"ר חלה)
תל"מ: [3] שם
(ותרפאנו כי ח"ר ג"ה
ורפואתך חמת לבי) תל"מ
ונ"כ כי רופא חס חסה:
[2] שם חס. נ"כ וכו"ה
בר"ש חלף גרסא נה"ג
והנכנס חולים:

גליון הש"ס

גמ' כח דסנדל כו.
עי' רש"ל פסחים
ק"ב ע"ה ד"ה לסודיעך
כח ועי' ח"ר ס' ככ:
שם כל היכי דדרשת
לחיל קרא. כעין זה לקמן
סג ע"ה: רש"י ד"ה שלא
יכא סנדל שלא חתעבר. עי' נדס דף כה ע"כ תוס' ד"ה קמ"ל:

ימברך על הרעה פוי: היכי דמי פגון השקל ברקא בארעה אף על גב דמבא היא לדידיה דמסקא
ארעא שירטון ושכחא השתא מיהא רעה היא: ועל הטובה פוי: היכי דמי פגון דאשכח מציאה אף
על גב הרעה היא לדידיה דאי שמע פה מלכא שקיל לה מיניה השתא מיהא טובה היא: והיתה
אשתו מעוברת ואמר יהי רצון שתלד פוי הרי זו תפלת שוא: ולא מהני רחמי מתיב רב יוסף ויאהר
ילדה בת ותקרא את שמה דינה מאי ואחר אמר רב לאתר שדנה לאה דין בעצמה ואמרה י"ב שבמים
עתידין לצאת מעקב ששה יצאו מפני וארבעה מן השפחות הרי עשרה אם זה זכר לא תהא אחותי
רחל פאחת השפחות מיד נהפכה לבת שנא' ותקרא את שמה דינה * אין מופירין מעשה נסים ואיבעית
איכא מעשה דלאה בתוך ארבעים יום הוה פדתגיא שלשה ימים הראשונים יבקש אדם רחמים שלא
יסריח משלשה * ועד ארבעים יבקש רחמים שיהא זכר מארבעים יום ועד שלשה חדשים יבקש רחמים
שלא יהא סנדל משלשה חדשים ועד ששה יבקש רחמים שלא יהא נפל מששה ועד תשעה יבקש
רחמים שיצא בשלום ומי מהני רחמי והא"ר יצחק ברבי אפי' * איש מוריע תחלה יולדת נקבה
אשה מורעת תחלה יולדת זכר שנאמר * אשה כי תוריע ויולדה זכר הכא בכאי עסקינן פגון שהוריעו
שניהם בבת אחת: היה כא ברדה: ת"ר מעשה בהלל הזקן שיהיה כא ברדה ושמע קול צוחה בעיר
אמר מובטח אני שאין זה בתוך ביתי ועליו הכתוב אומר * משמועה רעה לא ירא גבון לבו בטוח
בה' אמר רבא * כל היכי דדרשת להאי קרא * מרישיה לסיפיה מדריש מרישיה מרישיה
לסיפיה מדריש משמועה רעה לא ירא מה טעם גבון לבו בטוח בה' מסיפיה לרישיה מרישיה גבון
לבו בטוח בה' משמועה רעה לא ירא ההוא תלמידא דהוה קא אזיל בתריה דרבי ישמעאל ברבי
יוסי בשוקא דציון חוניה דקא מפחד אמר ליה חפאה את דכתיב * פחדו בציון חפאים אמר ליה
* והכתיב * אשרי אדם מפחד תמיד אמר ליה ההוא בדברי תורה פתיב יהודה בר נתן הנה שקיל
ואזיל בתריה דרב המנונא אתנח אמר ליה יסורים בעי ההוא גברא לאתווי אנפשיה דכתיב * כי פחד
פחדתי ויאתני ואשר גרתי יבא לי והא פתיב אשרי אדם מפחד תמיד ההוא בדברי תורה פתיב: הנכנס
לבקרה: תנו רבנן הפקניסתו מהו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתכניסני לבקרה זה לשלום נכנס אומר
מודה אני לפניך ה' אלהי שהכנסתני לבקרה זה לשלום בקש לצאת אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי
ואלהי אבותי שתוציאני מבקרה זה לשלום יצא אומר מודה אני לפניך ה' אלהי שהוצאתני מבקרה זה
לשלום וכשם שהוצאתני לשלום פד תוליכני לשלום ותסמכני לשלום ותצעדני לשלום ותצילני מפה
כל אויב ואורב בך אמר רב מתנא לא שנו אלא בכרד שאין דנין והורגין בו אבל בכרד שדנין והורגין
בו לית לו פה א"ד אמר רב מתנא אפילו בכרד שדנין והורגין בו זמנין דלא מתרפי ליה אינש דיליף ליה
זכותא ת"ר הנכנס לבית הפרחץ אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתצילני מזה ומפיוצא בו ואל יארע בי
דבר שלקלה ועון ואם יארע בי דבר שלקלה ועון תהא מיתתי בפדה לכל עונותי אמר אביי לא לימא
אינש הכי דלא לפתח פומיה לשטון * דאמר ר"ל וכן תנא משמיה דר' יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו
לשטון אמר רב יוסף מאי קראה דכתיב * כמעט כסדום תינינו לעמורה דמינו מאי אהדר להו גביא
שמעו דבר יי' קציני סדום וגו' פי נפיק מאי אומר א"ר אחא מודה אני לפניך יי' אלהי שהצלתני מן
האור ר' אבהו על לבי בני אפחית בי בני מתותיה אתרחיש ליה ניסא קם על עמוךא שזיב מאה וחד
גברי פחד אברהם אמר תינו דר' אחא דאמר רב אחא [א] הנכנס להקין דם אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי
שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני וכן פי אל רופא נאמן אתה ורפואתך אמת לפי שאין דרפן של
בני אדם לרפואות אלא שנהגו אמר אביי לא לימא אינש הכי * דתני דבי רבי ישמעאל
* ורפא ורפא * מפיאן שנותנה רשות לרופא לרפאות פי קאי מאי אומר אמר רב אחא ברוך רופא חנן [ג]